

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

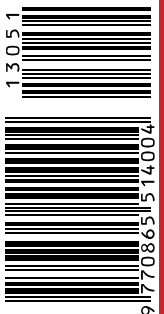
1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621

*Kellemes karácsonyi
ünnepet
kíván
a*

Munkáspárt

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

BIZTONSÁGOT A MAGYAR EMBEREKNEK!

Néhány nap múlva 2014-re lapozunk a naptárban. Évfordulók sokasága vár ránk az új évben. 100 éve lesz annak, hogy kitört az emberiség első világméretű háborúja, amiért 650 ezer magyar katona életével fiztünk. S, bizonyítandó, hogy mily keveset tanultunk az első háborúból, jövőre lesz 75 éve annak is, hogy Hitler megtámadta Lengyelországot és elkezdődött a második világháború. Mi, magyarok több mint 900 ezer embert veszítettünk, köztük 360 ezer katonát. Ja, és persze a nemzeti vagyon 40 százalékát. Erre nehéz azt mondani, hogy sebaj, hisz több is veszett Mohácsnál.

65. születésnapját fogja ünnepelni a NATO. Nagy találmány volt! A világtörténelemben először sikerült egy szervezetbe tömöríteni az ősellenségeket, Németországot és Franciaországot, Olaszországot és Angliát, és mindezt persze az új világuralkodó, az Egyesült Államok vezetésével. Miért sikerült? Nos, a válasz egyszerű. Nagyon nem tetszett nekik, hogy Európa keleti részén munkások és parasztok vették kezükbe a hatalmat, és új világot teremtettek, amely mindent megvalósított, amit a kapitalizmus soha sem tudott és soha nem akart igazán. Munkát adott mindenkinek, a dolgozó milliók számára is kinyitotta az iskolákat, általánossá és ingyenessé tette az egészségügyet. A tőkésék, akik addig egyedül uralták a világot, megijedtek: mi lesz, ha a szocialista világ példája ragadós lesz? Jöjjön hát a NATO, a hidegháború, a fegyverkezés, a gazdasági háború!

És eljött 1989 is, amikor sikerült is céljukat megvalósítani. 25 éve annak, hogy megdöntötték a szocializmust Magyarországon és több más országban. Nem a nép vonult Budapest utcáira, hogy megdöntse a rendszert, nem, nem! Ahhoz az kellett volna, hogy milliók éhezzenek, hogy a boltok üresek legyenek, hogy a tömegeknek ne legyen veszteni valójuk. De a magyar emberek nem éheztek, háromszor annyi húst ettek, mint manapság, és a boltok is tele voltak. Nem népi forradalom volt. Valami új volt, amit addig nem ismertünk. A hatalom birtokosai amerikai és német segédlettel átjátszották a hatalmat az ellenzék, a tőkés erők kezébe. Egymásra találtak azok, akiknek kevés volt az, amit a szocializmus adott. Kevés volt az, hogy mindenkinek jut az ország kenyéréből, senki sem lehet nagyon szegény, de senki sem lehet nagyon gazdag. Nos, belőlük lettek a mai Magyarország milliárdosai és szupergazdagjai. Ők ünnepelnek jövőre, mi siratjuk 1989-et, hiszen számunkra ez a legújabb kori magyar történelem egyik legszomorúbb és letragikusabb eseménye.

De azért ünnepelni fogunk mi is. Jövő év decemberében lesz 25 éves a Magyar Munkáspárt. Egyszerű dolgozók, munkások, alkalmazottak ezrei emelték fel a szocializmus lobogóját, amelyet egykori vezetőik oly könnyedén eldobtak. Kádár János örökébe léptek. 25 éve lesz annak is, hogy Kádár János itt hagyott bennünket. Elment, de itt hagyta egy virágzó ország emlékét. Egy országét, ahol a köztársaság a népé volt, s mely jobb életet adott millióknak, mint

bármely más rendszer a 20. században. Még valamit kaptunk örökül, aminek talán nagyobb az értéke, mint bármikor az elmúlt negyedszázadban. Annak a tudatát hagyta ránk, hogy a dolgozó ember képes megváltoztatni sorsát, képes jó életet, virágzó országot, egy emberi világot teremteni. Ha egyszer már sikerült, sikerülhet még egyszer. És egyszer már tényleg sikerült!

Igen, 2014 tavaszán választások is lesznek Magyarországon. Elválik, mit tanultunk mi, magyar dolgozók ebből a negyedszázadból. Elválik, hogy akarunk-e változást. Változásra szükség lenne, ezt szinte mindenki érzi. Nem olyan az élet, mint szeretnénk. Persze, az idén is elfogy több mint másfélmillió karácsonyfa. Hétmillió mobiltelefon van az országban, köztük két és félmillió okostelefon, amit nem adnak olcsón. Aranyvasárnapon hosszú tömött sorok vannak a plázákban, és - drága benzin oda, drága Diesel-olaj ide - annyi kocsit volt a városban, hogy Dunát lehetett volna rekeszteni velük. De valami hiányzik. Talán éppen az hiányzik, amit 25 éve elvesztettünk: a biztonság. Csak álmodhatunk az olyan munkahelyről, amely ma is megvan, és holnap is meglesz. Reménykedünk, de már nem nagyon hiszünk abban, hogy aktív életünk néhány évtizedében biztos lesz a fizetésünk. Arra pedig gondolni sem merünk, mi lesz öregkorunkra.

Hosszan keressük az okokat, a magyarázatokat, néha még bűnbakokat is, pedig minden nagyon egyszerű. Ez a világ a pénzről szól, nem az emberről. Ha van pénzed, mindent megkapsz. Ha nincs pénzed, te csak szolgálhatsz a gazdagokat. Ne reménykedj, hogy a szerencse egyszer gazdaggá tesz. A pénz oda megy, ahol pénzt talál. De most lehetne változtatni. Szavazhatunk a Munkáspártra, hiszen rajta kívül senki sem akarja azt, amire vágyunk: biztos munkát, biztos megélhetést, biztos jövőt!

Boldog karácsonyt, Magyarország, és boldog új esztendőt!

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A kormány a jövő évre várható inflációval, 2,4 százalékkal emeli januártól a közfoglalkoztatási minimálbért – jelentette be a Nemzetgazdasági Minisztérium. A közfoglalkoztatotti 8 órás minimálbér bruttó 77 300, nettóban pedig 50 632 forint lesz. A szakképzett közfoglalkoztatott garantált bére bruttó 99 100 forint, a nettó mintegy 65 ezer forintot ér el, míg a munkavezető több mint nettó 71 400 forintot keres januártól – mondta el példaként.

Munkáspárt: Kedves, ahogyan ezeket az összegeket „eredmény” gyanánt találják. Ennyi pénzért a képviselő urak és hölgyek havonta tankolnak, nem, hogy ennyiből kellene megélniük. A közfoglalkoztatás álságos és átláthatatlan. Tisztességes, alanyi jogon járó, állami beruházásokból származó munkabért mindenkinek!

2. Szerdán szavazott az országgyűlés a szociális temetés bevezetésének elhalasztásáról, még hozzá meglehetősen csendben: egy fejlesztéspolitikai törvényjavaslatba rejtették el a betervezők az időpont-módosítást: január elseje helyett csak 2015-től lép életbe a temetkezési törvény ezen része.

Munkáspárt: Ennél szívszorítóbb, embertelenebb intézkedést hozni... Na, igen, csak a választások után lehet. Ahelyett, hogy a rászoruló temetkezési költségét automatikusan átvállalná az önkormányzat, hurcoljuk meg „a kisembert”. Tiltakozhatnak itt szakmai szervezetek mellett civilek, még egyházi személyiségek is, a gyászoló apa, anya, gyermek fogjon ásóhoz-lapáthoz, ásson sírt, mosdasson halottat egy picinyke területért, ahol sírba helyezhetik szerettét. Bízunk benne, az emberi méltósághoz és a kegyelethez fűződő jogok sérelme miatt az alapjogi ombudsman élni fog jogszabálmódosítás-ajánlási jogával.

3. Az adóhatóság 2010. január 1. és 2013. III. negyedéve között 3027, a bevallások utólagos vizsgálata során összesen 117 milliárd forint nettó adókülönbözetet állapított meg, illetve 34,99 milliárd forint adóbírságot szabott ki.

Munkáspárt: Az adventi gyertyák fényében ez a 117 milliárd talán fel sem tűnik. Nem, mert értelmezhetetlen mennyiség - egy nélkülöző család ezerben is soknak látja ezt a pénzt. Ők elsikkaszthatták. Nincs bővebb információ. „Adókülönbözet.” Vajon mennyiért néztek félre?

4. A Gyermekrák Alapítvány „Gyermekmentő” feliratú Mercedesével reggelente maga Balogh István, az alapítvány elnöke furikázik otthona és a belváros között – értesült az Index. Baloghék a megengedett sebességet meghaladva, a villamossínen és a buszszávon kerülnek ki a reggeli dugót.

Munkáspárt: Az alapítvány elnöke elmondta, hogy a betegszállítót néha „közérdekű ügyintézésre” is igénybe veszik, de magáncélra soha nem használják. Egyszer, amikor Balogh a betegszállítóból szállt ki az alapítvány irodája előtt, azzal védekezett, hogy az autót gumicserére kellett vinni, és az ő egyetlen, aki az ehhez szükséges papírokat aláírhatja. Undorító, gusztustalan és botrányos ez a történet. De ami talán még elkészerítőbb, tartunk tőle, hogy a cikk megjelenése ellenére se fog változni semmi. Hiszen a rendőrség ilyenekkel nem foglalkozik – bár kötelessége lenne –, Balogh úr ilyen-olyan barátai meg gyaníthatóan besegítenek, hogy semmilyen szabálysértési eljárás se legyen. Marad a lelkiismeret, az erkölcs... nos, esetünkben erre aligha lehet apellálni.

5. Németh Lászlóné nemzeti fejlesztési miniszter felszólította az érintett állami cégek vezetőit, hogy a kormány döntése értelmében fizessék vissza az idén felvett prémiumuk kétmillió forintot felüli részét.

Munkáspárt: A „pofátlanul” nagy prémiumok kezelésének örültsége tovább folyik. A kormány rábeszéléssel kívánja rendezni. Némethné intézkedik. Ettől a dolog jellege nem változik. Az igazi kérdés az, hogy a kormány által ellenőrzött állami vállalatok vezetőinek munkaszerződésébe hogyan kerülhetett olyan rendelkezés, amely lehetővé tette a sokmillió prémium kifizetését? Ki ellenőrzi és egyáltalán valaki ellenőrzi-e az állami vállalatokat?

6. Ferenc pápa négy hajléktalan társaságában költötte el reggelijét 77. születésnapján a Vatikánban.

Munkáspárt: Ferenc pápa nem először tett tanúbizonyságot arról, hogy kivételes személyiség. Ahogyan mondani szokták: „Jézus volt az első kommunista”. Kinek-kinek a maga helyén kell helyesen cselekednie. Nem csak az ünnep, hanem főként az együttérzés, a cselekvés és a szeretet jegyében.

7. Kidobtak egy férfit a szentendrei uszodából arra hivatkozva, hogy nem megfelelő fürdőnadrágot visel. Ugyanis az intézmény vezetése hozott egy olyan szabályt, hogy ezentúl csak testhez simuló, sztreccs úszónadrágban lehet úszni.

Munkáspárt: Idei utolsó hírünkkel a Szilveszterre készítjük fel Kedves Olvasóinkat. Kérjük, az év utolsó napján mulassanak jól, ne vessenek sokat. Ebben talán segít a szentendrei uszoda vezetésének indoklása is: a bő, zsebes fürdőgatyák használata nagyon vízpazarló, mert kiszálláskor túl sok vizet csorgatnak ki a medencéből a vendégek. Hiába, Magyarország humoristák nélkül is képes a kabaréra. BUÉK!

KÚRIA: A DEVIZAHITELESEK VIGYÉK EL A BALHÉT

OCSMÁNY ALKU JÖTT LÉTRE A FIDESZ ÉS A PÉNZINTÉZETEK KÖZÖTT, A LEGFELSŐBB BÍRÓI TESTÜLET MOST EZT SZENTESÍTETTE

Nem ütközik jogszabályba, sem jó erkölcsbe, nem uszorás és nem színlelt szerződés a devizaalapú kölcsönszerződés - döntött a Kúria. Rogán Antal fideszes frakcióvezető szerint ezzel a legfelsőbb bírói testület a bankok mellé állt. Olcsó színjáték! Az első perctől kezdve nyilvánvaló volt, hogy a Fidesz nem akarja, és nem tudja megoldani a deviza-adósok problémáját. Ezért csoportokra osztotta. Akiknek volt pénzüik, azoknak rész megoldási lehetőséget kínált. Végül is ők a középosztály. A szegényeket pedig magukra hagyta. A Kúria ítélete csak formáság volt. Kifejezte a bankok és a Fidesz-kormány ocsmány alkuját. Az egész magyar politikai elit gyalázata, hogy az úgynevezett demokratikus ellenzék, az MSZP, Bajnaiék és Gyurcsányék alig leplezett elégedettséggel fogadták a bankok „ártatlanságának” hírét.

Nem ütközik jogszabályba, nem uszorás és nem színlelt szerződés a devizaalapú kölcsönszerződés a Kúria polgári kollégiumának hétfői jogegységi határozata szerint. Wellmann György, a kollégium vezetője a jogegységi ülés után elmondta: a devizaalapú kölcsönszerződések olyan szerződések, amelyekben az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsönnél kedvezőbb kamat mérték mellett devizában adósodott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait. A határozat szerint a szerződési terheknek a szerződés megkötését követő - előre nem látható - egyoldalú eltolódása az érvénytelenség körében nem értékelhető. A pénzügyi intézmény tájékoztatási kötelezettségének ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztő részletekre.

A döntés szerint, „ha a bíróság a szerződés érvénytelenségét állapítja meg, elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására

UZSORÁSOK FELLEGVÁRA

A Magyar Nemzeti Bank úgy tekint a magyar devizahiteles társadalmi csoportra, mint egy uszorás – véli a Banksapda Érdekvédelmi Civil Szervezet. Az MNB svájci frank és japán jen típusú pénzügyi eszközei, valamint a hazai bankok deviza forrás fedezetének közvetve a hazai jegybankon keresztül történő biztosítása, illetve előállítás miatt, a devizahittel rendelkező magyar családok kifosztásában nyilvánvalóan érdekelt a Magyar Nemzeti Bank és a Magyar Állam. A Kúria mai állásfoglalását szakmailag támogatta Matolcsy György, az MNB elnöke is.

„DEMOKRATA” VÉLEMÉNYEK

Az MSZP szerint a kormány nem halogathatja tovább az érdemi lépéseket, várják a magáncsőd intézményének betervezését, a Nemzeti Eszközkezelő megerősítését, a bérlakásprogram elindítását. Az Együtt-PM úgy látja, a Kúria jogegységi döntésének megszületése után a kormány „már nem tud másra mutogatni” a devizahiteles ügyében. Hasonlóan vélekedik a Demokratikus Koalíció is. Az LMP szerint sajnálatos a Kúria devizahiteles ügyében meghozott jogegységi döntése, a párt ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a határozatot. Egy valamiről egyetlen „baloldali, demokratikus párt” sem beszél: a bankok felelősségéről. A pénzügyi intézetek a szemükben szent tehenek. Vajon miért?

kell törekednie”. Így, ha a szerződés valamely rendelkezését érvénytelennek találja, ám a szerződés e nélkül is teljesíthető, akkor az érvénytelen kikötés nem vált ki joghatást, a szerződés pedig egyebekben változatlan feltételekkel köti a feleket.

Wellmann György elmondta: „a döntés célja az volt, hogy a több ezer folyamatban lévő perben elősegítse az egységes szempontok szerinti elbírálást. „Enyhén szólva cinikus megfogalmazása annak, hogy ezentúl senki se merje beperelni a bankokat. Úgyeszen kikerülte a Kúria azt is, hogy állást foglaljon: a devizahiteleknél a bankok visszaéltek-e erőfölényes helyzetükkel? Hiszen bankárok is elismerik, hogy közgazdasági és fogyasztóvédelmi szempontból a devizahiteleknél a szerződésekben a kamatokra és költségekre vonatkozó „oklista nem felel meg az átláthatóság követelményeinek”. A Kúria abban is hallgat, hogy az egyoldalú kamatemelés és az árfolyamrész utáni összeg visszajár-e a devizahiteleseknek.

A Fidesz parlamenti frakcióvezetője szerint a legfőbb bírói fórum is a bankok oldalára állt. Rogán Antal szerint a mostani határozatból nem derül ki, foglalkozott-e és ha igen, milyen

A RÁSZORULÓKNAK KELL SEGÍTENI!

A magyarok többsége olyan devizahiteles mentőcsomagot támogatna, amely a valóban rászorulóknak, például a munkanélkülivé vált, fizetni nem képes adósoknak nyújtana speciális segítséget – derül ki a Bankmonitor.hu kutatásából. A felmérés szerint az eddigi mentőcsomagok kevésbé tudtak segíteni a valóban bajban lévő, 90 napon túli tartozással rendelkező adósokon. A megkérdezettek a kifejezetten ezt a kört megcélzó ócsai lakópark programhoz mindössze 16 százalékos eredményességet kapcsolnak.

A válaszadók 68 százaléka szerint a végtörlesztés nem volt megfelelő módszer a nehéz helyzetben lévő devizahitelesek megsegítésére, ugyanis az intézkedés elsősorban nem azokon segített, akik valóban rászorultak, hanem azokon, akik az igénybe vételhez elegendő szabad forrással rendelkeztek.

Harminc százalék szerint csak részlegesen volt eredményes a program, és mindössze a megkérdezettek 2 százaléka tartja

egyértelműen jó megoldásnak a végtörlesztést. A 90 napon túli tartozás sok esetben a munkahely elvesztése miatt halmozódott fel. A válaszadók túlnyomó többsége, 93 százaléka támogatná, hogy a munkanélkülivé vált, nem fizető devizahitelesek kisebb-nagyobb mértékű speciális segítséget kapjanak.

A megkérdezettek 31 százaléka szerint az intézkedésekkel járó pluszkiadásokat az államnak kellene átvállalnia, ugyanis az adós a válság és az általános gazdasági helyzet miatt veszítette el az állását, 16 százalék viszont a bankokra hárítaná a terheket, mivel számolnia kellett volna azzal, hogy ügyfele munkanélkülivé válhat. A válaszadók szűk többsége, 54 százaléka szerint az államnak és a banknak közösen kell megoldást találnia a helyzetre.

TOVÁBB DRÁGÍTANAK A BANKOK

A bankköltségek emelkedése újabb rekordot döntött, novemberben az éves drágulás üteme meghaladta az 55 százalékot. A pénzügyintézeteknél minden többbe került, de a legnagyobb mértékben azok a tételek emelkedtek, amelyeket tranzakciós illeték terhel, azaz a készpénzfelvétel és az átutalások díja húzza fel a banki szolgáltatások árindexét. Emelkedett a számlavezetés és a bankkártyák éves átlagos díja is, pedig ehhez közvetlenül nem kapcsolódik tranzakciós adó. A banki különadó kivetése, a mobilhálózatok megadóztatása, a rezsi költségek kötelező csökkentése korlátozta a tőkét, de nem zárta ki annak lehetőségeit, hogy az érintettek a lakosságra hárítsák át. Ez is történik. A nagy tőkéscsoportok profitja nem csökken, hanem nő. Elég a pénz uralmából! Változást akarunk! Ennek feltétele, hogy a Munkáspárt a parlamentben legyen.

döntést hozott a Kúria például az egyoldalú kamatemelések vagy az árfolyamrész ügyében, ezért erről várják a testület döntését. A fideszes képviselő enyhén szólva is képmutató, hiszen a Kúria nem a semmiből előkerült szerv, hanem éppen a kormánypárti többség által odahelyezett bírókból tevődik össze. Nehéz elképzelni, hogy éppen ebben az ügyben eszméltek rá a bírói függetlenségre.

A Kúria állásfoglalásától a devizahitelesek kiszolgáltatottsága értelemszerűen nem változik, sőt. A Fidesz korábban megtalálta a tehetős támogatóinak a nagy hasznot hozó előfinanszírozást. Most sem akart a problémát megoldani, csak a felelősség alól akart kibújni. Most szidhatja Rogán a Kúriát, elleplezve ocsmány alkujukat a bankokkal. ■

TÜNTETÉS MISKOLCON

EGY ÉVE NEM FIZETTEK A BÉM DOLGOZÓINAK

Elmaradt egyévi bérükért és munkahelyük megtartásáért demonstráltak a BÉM Borsodi Érc, Ásvány- és Nyersanyag Feldolgozó Mű Zrt. dolgozói hétfőn, a cég főbejárata előtt.

A 185 munkavállalóból mintegy ötvenen jelentek meg, transzparenssekkel, ezeken egyebek között az állt: Nem közmunkát, munkahelyet akarunk! Hozzá tartozóink eltartottak eddig! Hogyan tovább?”

Szikszai András, a BÉM Zrt. Vasas Szakszervezet titkára a helyszínen azt mondta, eddig kitarítottak, dolgoztak. A dolgozók csaknem egy év óta, összesen 45 ezer forintot kaptak, most már a munkabérüket szeretnék. Számos családnál kikapcsolták már a vizet, a villanyt vagy a gázt - tette hozzá.

Felidézte, hogy a gyár vészőfútása két éve kezdődött. Először betört a víz, majd volt egy kábeltüz, de ekkor a munkások mindent megtettek a munkahelyükért. Azokat a támadásokat viszont, amelyeket a Sajó völgye Környezetvédelmi Egyesület és sajtókeresztúri önkormányzat indított ellenük, már nem tudták megoldani – részletezte.

Megfogalmazása szerint az Észak-magyarországi

Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, kommandós jelleggel ellenőrizte az üzemet, de semmi olyat nem talált, ami aggodalomra adott volna okot. Ám ez év februárban leállította a cégnél a termelést, arra hivatkozva, hogy a BÉM Zrt. sajtókeresztúri üzemében a 75 méteres fém kémény által kibocsátott füstgáz hőmérséklete nem éri el a 95 Celsius fokot. A szakértő szerint azonban a gyár eléri a határértéket, de a környezetvédelem véggáz-hőfokot mért – jelezte Szikszai András.

A tulajdonosok csődvédelmet kértek, de a szakszervezeti vezető megfogalmazása szerint ez esetben a dolgozónak semmi sem jár, csak az, ami a hitelezők kielégítése után megmarad.

Szikszai András rámutatott: a munkavállalók csak ígéreteket kaptak új befektetőről, munkáról, arról, hogy „újraélesztik a gyárat, mint sokszor ezelőtt”, de ez idáig semmi sem történt.

Hangsúlyozta, hogy nem akarják feladni munkahelyüket, azt, amiért eddig dolgoztak. Megóvják az üzemet azoktól, „akik szét akarják rabolni”, és hulladékvasként értékesítenék.

A dolgozók nem közmunkából akarnak élni, hanem a termelőüzemben dolgozni – szögezte le Szikszai András.

A MUNKÁSPÁRTOT A PARLAMENTBE!

Választási Pártaktívát tartott a múlt szombaton a Munkáspárt. A tőkés rendszerrel elégedetlen dolgozó emberek azt várják tőlünk, hangsúlyozta Thürmer Gyula, a párt elnöke, hogy a Munkáspártnak legyen országos listája a 2014-es parlamenti választásokon. Ha a Munkáspárt bekerül a parlamentbe, lesz egy párt, amely a polgári demokrácia erődítményén belül fog harcolni a dolgozó emberek igazáért. Lesz egy párt, amely nem fekszik le a tőkének, nem lesz a pénz rabja. A Munkáspárt képviselőjelöltjeit Karacs Lajosné, a párt alelnöke mutatta be. A Munkáspárt jelenleg az egyéni választókerületek közel felében foglalkozik jelöltállítással, ami nagy szó. A mai helyzetben minden adott ahhoz, hogy 9 megyében és Budapesten legyen minimum 27 egyéni jelöltünk, azaz legyen országos listánk. A mi jelöltjeink becsületos, tisztességes emberek. Nem milliomosok, világeletükben megdolgoztak a kenyerükért. Sok közöttük a fiatal is, huszonevesek, ami komoly jelzés azoknak, akik már sokszor leírták a Munkáspártot - mondta. A pártaktíván Thürmer Gyula szolt az ország és a párt helyzetéről, alábbiakban beszédéből idézünk.

Itt vannak ma a Munkáspárt legaktívabb, leglelkesebb, legbátrabb, legharcosabb tagjai – szolt a pártaktíva résztvevőikhez Thürmer Gyula. Sokaknak nem volt könnyű feljönni Budapestre. A tőkés szemét módon kitalálták: nem kell tiltani a kommunista gyűléseket. Mit csinálnak helyette? Megritkítják a vonatokat, vagy éppenséggel az egekbe emelik a vonatjegy árát.

De mi itt vagyunk. Ez élő bizonyítéka annak, hogy rajtunk nem foghatnak ki a rohadt kapitalisták. Legyen pénzük, legyenek ravaszok, de mi nem azért vagyunk kommunisták, hogy kifogjanak rajtunk! A mi dolgunk legyőzni őket. És ezzel a csapattal, ezzel a szellemmel, ezzel a lelkesedéssel, Veletek, elvtársaim, le is fogjuk győzni őket! – hangsúlyozta a Munkáspárt elnöke.

Amikor elkezdtek, azt mondtuk: szinte a lehetetlenre vállalkozunk! Nincs elég emberünk, sok az idős elvtársunk, és bizony pénzünk se nagyon van. De tudtunk, éreztünk valamit, amit rajtunk kívül senki sem érezhet ebben az országban. A magyar munkásságnak, a dolgozó embernek szüksége van a Munkáspártra.

Bármit is állítsanak a tőkés ellenfeleink, munkás és dolgozó van. Még akkor is, ha ez a munkás, ez a dolgozó a végtelenségig kizsigerelten, sokszorosan átverten és csalódottan él. Eddig nem szavaztak ránk, de most valami változni látszik.

Három éve a Fidesz volt a nagy remény. Munkát ígértek, egymillió munkahelyet 10 év alatt. Biztos jövedelmet, a tisztességes munka becsületét ígérték. Rendet ígértek, a korrupció felszámolását. Az emberek

hittek nekik, mert hinni akartak. Hittek nekik, mert megérdemelték volna a munkát is, a biztos jövedelmet, a biztos jövőt is.

De nem ezt kapták. A Fideszt nem érdeklik a dolgozó emberek. A Fidesz polgári középosztályt akar, új úri világot, egy új Horthy-rendszert, de már nem Antall Józsefék öreguraival, hanem fiatal és könyörtelen haramiákkal.

Abban hisznek, hogy a középosztály a nemzet gerince, a fejlődés, a tudás hordozója és egyedi tulajdonosa. A többiek, a milliók nem számítanak. Örüljenek a reménynek, hogy a középosztály asztaláról majd több morzsa hullik nekik! Nem kell velük törődni, mert nem lázadnak, nem tüntetnek, nem szervezkednek.

Nos, Fideszes urak, jól figyeljétek! Ezek a milliók kezdenek ébredezni. Még nem ébredtek fel, de azt már tudják, hogy ti sem vagytok különbek a Deákné vásznánál.

Azt gondoljátok, hogy nem lóg ki a lóláb? Megfenyegettétek a bankokat, adót vetettetek ki rájuk. A bankok behúzták a farkukat, szidtak benneteket, aztán az összes terhet velünk fizettetik ki. A banki költségek 60-70 százalékkal emelkedtek. És ti engedtetek és engeditek. Mi ez, ha nem a banktőke és a kormány becstelen alkuja?

A rezicsökkentés, a 16 százalékos SZJA csak nektek jó, a kisembernek, a szegénynek nem jó.

Most még a szocializmust is el akarjátok tőlünk lopni. Mit mond Orbán miniszterelnök?

25 éve még 12 cukorgyár volt az országban, ma már csak egy. De majd mi, a Fidesz újraterejtjük a cukoripart!

Mit mond Varga Mihály? Ki meri jelenteni, hogy 25 éve évi százezer lakás épült, most csak néhány ezer. De majd mi, a Fideszesek építetünk lakásokat!

Mit mond Fazekas Sándor? Azt mondja a piacon, hogy most csak 25 kiló disznóhúst eszünk meg, bezzeg 25 éve 75 kilót ettünk meg. De majd mi, a Fideszek újra rászoktatjuk a magyart a húsevésre.

Mi volt 25 évvel ezelőtt? A ti rendszeretek volt? Egy nagy frászt! 25 évvel ezelőtt szocializmus volt. A cukoripart, a lakásépítést, a hústermelést nem mi vertük szét, hanem ti és tőkés elődeitek!

Ti, Fideszesek olyan ipart, olyan mezőgazdaságot soha nem fogtok csinálni. Miért volt erős a szocialista ipar? Miért volt világszínvonalú a szocialista mezőgazdaság? Azért, mert a miénk volt, az embereké! Magunknak építettük és nem külföldi tulajdonosoknak. Magunk élveztük, magunk láttuk a hasznát, és a nem mások vitték munkát eredményét.

Ti, Fideszesek ide hívhatjátok a világ összes autógyárat. Köthettek milliárdnyi stratégiai szerződést, de ezek a gyárak nem a mieink. Ezek a gyárak nem nekünk hoznak hasznot, hanem a külföldi tulajdonosnak!

Ti nem a szocializmust akarjátok visszahozni, hanem ezt a mocskos, emberellenes társadalmat, a kapitalizmust akarjátok édes mázzal leönteni, hogy újra elszenderedjünk, mint Antall József idején.

A szocializmus a miénk! A szocializmust mi építettük. A szocializmust mi nem tagadjuk meg. Nem kell félnünk megmondani az embereknek, hogy a szocializmusban igenis jobb volt!

A szocializmus emléke segíthet bennünket a választásokon. Nem szabad elfelejteni, hogy a választás az választás, és nem rendszerváltás. A szocializmus emléke nem lehet egyetlen fegyverünk, de egyik fegyverünk igen is lehet.

Jelölteket kerestünk és találtunk is. Nem mindenütt, de a választókerületek közel felében, ami nagy szó. Nem milliárdosokat indítunk, nem celebeket. A mi jelöltjeink becsületes, tisztességes emberek. Nem milliárdosok, világeletemben megdolgoztak a kenyerükért. Sok közöttük a fiatal is, huszonevesek, ami komoly jelzés azoknak, akik már sokszor leírták a Munkáspártot.

2014 első időszakában összehívjuk a jelölteket és a választások szervezőit. Be kell gyakorolnunk az ajánlások gyűjtésével és a jelöltek bejelentésével kapcsolatos adminisztratív teendőket. Kiváló programunk van. Ez a program azért jó, mert a többség problémáira keres és ad megvalósítható válaszokat. Nem kell új programot kitalálni, ezt kell következetesen és mindenütt képviselni.

A Munkáspárt bekerülése a parlamentbe jelentheti az igazi változást. Nem is akármilyet!

Ha a Munkáspárt bekerül a parlamentbe, lesz egy párt, amely a polgári demokrácia erődítményén belül fog harcolni a dolgozó emberek igazáért. Lesz egy párt, amely nem fekszik le a tőkének, nem lesz a pénz rabja. Lesz

CSAK A MUNKÁSPÁRT KÉPVISELI A DOLGOZÓ EMBEREK ÉRDEKEIT

A választásokig havonta legalább két kitelepülést tartunk - számolt be az elnök beszédét követő hozzászólásokat megnyitó Nagy Attila. A párt Nógrád megyei elnöke szerint nagyon fontos, hogy A Szabadság újság és a helyi szervezetekhez eljutó különböző anyagok valóban a szavazópolgárok kezébe kerüljenek. Azonnal reagálni kell a fontos eseményekre, a helyi sajtót pedig állandóan nyaggatni kell, odahívni az eseményeinkre, hiszen maguktól nem fognak eljönni – emelte ki.

Élőszóban, mindenki számára érthető nyelven kell elmagyarázni a párt programját az embereknek – hangsúlyozta Nagy Sándor váci elnök. Mint mondta, mind a pártprogram, mind a szóróanyagok nagyon jók, de nem pótolhatják a személyes kapcsolatot a választókkal. Az emberek kiábrándultak a politikából, a térséget pedig súlyos munkanélküliség sújtja, miközben a nagyhírű Szobi szörpgyárban mára csak tizenötven dolgoznak – hívta fel a figyelmet. Győr-Moson-Sopron megye képviselőjében Nagy Ádám és édesapja, Nagy Károly is felszólalt, aki kiemelte, jól fogadták az emberek a Munkáspárt programját a „fideszesnek” számító nyugati megyében is, mert úgy gondolják, végre egy párt, aki képviseli a munkások érdekeit.

Tanulok, felnővők a feladathoz – szögezte le Surányi Vivien, a párt fiatal makói jelöltje, akit Szabó Jenőné és Popa György segít a felkészülésben. Vivien hangsúlyozta: azért dolgozik, hogy kislányának, Rékának sose kelljen azt mondania, hogy nincs. Lehet, hogy az emberek szerint már nincs munkásosztály, de a fizetése alapján az orvos és a tanár is proletár lett – hangsúlyozta Szabó Jenőné.

Az emberek azt mondják, hogy azt mondjuk, amit a Fidesz, pedig ők és az MSZP is a mi programunkból merítenek - mondta Kiss János, aki a Békés megyei előkészületekről számolt be.

Bánhidi József megyei elnök szerint Békés megye már rég nem Magyarország éléskamrája. Mint mondta, nagyon fontos a gyakori kitelepülés, s az emberek szívesen fogadják a párt programját.

Petrik Tímea Tatabányán indul, hangsúlyozta, kisgyermekével az aláírásgyűjtés idejére le is költözik a helyszínre. Kiemelte, nagy felelősség van az egyjelöltes megyéken.

Veres Péter Fejér megye korábbi választási tapasztalatait elemezte, Kajli Béla pedig Kerecsi László kőbányai jelöltségével kapcsolatban elmondta: másfél éve készülnek a választásra, amelyen csak a konkrét munka vezet eredményre.

A párt legifjabb jelöltje, a tizennyolc éves Turi Kristóf a következetes munkát hangsúlyozta, mint mondta, a Jászságban több helyen először idegenkedve fogadták a pártot, de amikor újra jöttek, elkapkodták A Szabadságot az aktivistáktól.

A hozzászólásokat a szabolcsi Pásku Károly zárta, előtte Orosz Imre Borsodból hangsúlyozta: újra és újra el kell mondani az embereknek, hogy a legkövetkezősebben a Munkáspárt képviseli a dolgozók érdekeit. Mint mondta, nem csak az alkohol, hanem a kapitalizmus is öl, butít, és nyomorba dönt.

egy párt, amely segít neked választ adni: szocializmus vagy kapitalizmus.

Sikeres a pénzgyűjtő akciónk. Köszönet elvtársainknak, akik anyagi áldozatot is vállaltak a pártért.

A jövő év már az intenzív kampány időszaka lesz. Járjuk az utcákat, piacokat. Az utca a mi fegyverünk, maximálisan ki kell használnunk.

Ki kell használnunk a média lehetőségeit. Az utóbbi időben többet szerepelünk a központi médiában, és több a lehetőségünk a helyiben is. Ne feledjük: a média csak érdekes dolgokra figyel. Legyen több rendezvényünk, a rendezvényeink legyenek színészek!

Fontos fegyverünk az Internet. A honlapunkat a korábbi napi 800-1000 fő helyett már öt-hatezren keresik fel naponta. Nincs okunk csüggedésre, haladunk.

Milyen esélyekkel indulunk a választásokon? Mint tudjátok, nincsenek közvélemény-kutatási adatok arról, hogy milyenek lehetnek az esélyeink. Azt tudjuk mondani, amit tapasztalunk: az emberek hangulata változik, bízunk abban, hogy többen szavaznak ránk, és mindent megteszünk azért, hogy szavazhassanak ránk.

A párt lehetőségeivel tisztában kell lennünk. A tisztánlátás nem egyenlő a kishitűséggel vagy a reménytelenséggel. Változás csak akkor lesz, ha az emberek is akarják. Változás akkor lesz, ha az emberek többsége saját tapasztalatain keresztül megértette, hogy boldogulásához csak egy út vezet, a tőkés rendszer elleni harc, s ezért hajlandó tenni is. Legalább annyit, hogy a Munkáspártot bejuttatja a parlamentbe.

Gyakran nem értjük, hogy az emberek miért nem értik, miért nem ismerik fel azt, ami számunkra nyilvánvaló. Miért nem értik, hogy változásra van szükség, és ennek hordozója a Munkáspárt. Vannak, akik ilyenkor azt mondják: magatokra vessetek, ti vagytok a hibások!

KÖZMUNKÁS IS LEGYEN A PARLAMENTBEN!

Az országban többszázezer munkanélküli ember van, de a parlamentben egy sincs közülük – mondta Thürmer Gyula Debrecenben december 10-én. A Munkáspárt debreceni képviselő-jelöltje Kozma Attila, 45 éves munkásember, aki hiába próbál tartós munkát találni a kormány szerint egyre jobban teljesítő Magyarországon, nem tud. Legyen egy közmunkás is a következő parlamentben, olyan ember, aki ismeri sokszázezer sorstársa gondjait!

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke és Edelényiné Nagy Mária megyei elnök egy debreceni lakótelepen mutatta be a Munkáspárt jelöltjét, és a párt választási célkitűzéseit. A lakótelepek millióit, a dolgozó embereket akarjuk a parlamentben képviselni! – mondta a párt elnöke.

DIKÓ MIKLÓS, A MUNKÁSPÁRT RÉGI, ELKÖTELEZETT HÍVE SELYEMZÁSZLÓT ADOMÁNYOZOTT A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK. A ZÁSZNÓT AZ AKTÍVÁN TURI KRISTÓF ADTA ÁT A PÁRT ELNÖKÉNEK.

MIT ADOTT A SZOCIALIZMUS?

A szocializmus békét, nyugalmat, biztonságot adott. Ma az egyik háborúból a másikba mászunk. Az utcán félünk, a rendőr, az állam semmitől nem véd meg bennünket.

A szocializmus gyarapodást, fejlődést adott a magyar népnek. A kapitalizmus nyomort hozott. 3 millió ember a létminimum alatt él. Másfélmillió ember végleg leszakadt a társadalomtól, semmilyen jövője, semmilyen reménye nem lehet. 1990-ben a cigányok 15 százaléka volt munkanélküli, ma 85 százalékuk nem dolgozik.

A szocializmus addigi történelmének csúcsára jutatta a magyar ipar. Nemzetgazdaságot teremtettünk. Vállalatok tucatjai emelkedtek a világ vezetői cégei közé, az Ikarus, a Ganz-MÁVAG, a Taurus, a Rába, a MOM és megannyi más. Ma a külföldi autógyárak adják a GDP nagy részét.

A szocializmusban mindenki dolgozhatott. 5 millió munkahely volt az országban.

A kapitalizmus tönkretette a munkahelyek egyharmadát. A munkahelyek száma még 25 év után sem éri el még a 4 milliós szintet sem.

A magyar falu a szocializmusban lépett át a feudális középkorból a modern Európába.

A mezőgazdaság nagyobb piaccal rendelkezett, mint az Osztrák-Magyar Monarchia idején.

A magyar paraszt végre élvezhette munkája gyümölcsét. Házat épített és kocsit vett, öregségére nyugdíjat kapott.

A kapitalizmus kikoptatta a magyar falut. 1990-ben 700 ezer ember dolgozott a mezőgazdaságban, ma 150 ezer. Lehet EU-pénzből szép főtereket építeni a vidéki városokban, de ez a vidék haldoklik.

Felépült évente 100 ezer lakás, és előbb-utóbb mindenki feje felett volt fedél. Senki nem kerülhetett az utcára, senkit sem lakoltattak ki. A társadalom, az állam kereste és megtalálta a megoldást. Az idén 4 ezer lakás épült, és a főváros vezetése arra büszke, hogy mindenkit el tud helyezni a hajléktalanszállásokon. Kár, hogy ez még csak nem is igaz.

A szocializmus a miénk. A szocializmust mi építettük. Kádár János a szocializmus jelképe és megtestesítője. A közösségi társadalom ihletője.

KAPITALISTA MÁKONY

AKIK ELSIKKASZTOTTÁK AZ ORSZÁGOT

A tőkés rendszer elvette az emberek munkáját. A munkanélküliség eleinte vidám kalandnak tűnt, mondván, nem kell gürizni, és még fizetnek is érte. Aztán rájöttünk, hogy a munkanélküliség lelkileg, testileg elnyomorít. Kerestük az egyéni utakat a megoldásra. Ki feketén vállalt munkát, ki elment külföldre.

Ma már tudjuk, hogy a külföldi munka nem megoldás. Az EU-ban nem a magyar ember kell, hanem a magyar munkaerő. Semmibe vesznek bennünket, harmadosztályú polgárként kezelnek bennünket. Ellenünk hergelik a saját dolgozóikat, mondván, hogy a koszos kelet-európaiak olcsó pénzért elveszik előlük a megélhetést.

A munka frontján alapvető változásra van szükség. Ezt mi testesítjük meg. A gazdagok gyerekeinek nem gond az elhelyezkedés. A mi gyerekeinknek kell munka, munkahely. És nem általában kell munkahely. Nem közmunka kell, nem részmunkaidős munka kell. Nem munkaközvetítők útján juttatott rabszolga-állás kell. Biztos munkahely kell, biztos megélhetést adó biztos jövedelemmel. A mi programunk a biztos munka.

A tőkés rendszer elvette az ingyenes egészségügyet, és ezzel együtt elveszi az egészségünket. A falvakban negyvenéves emberek hatvannak néznek ki. Nincs foguk, sápadtak, a szívükre panaszkodnak. Ma pénz nélkül nem lehet Magyarországon meggyógyulni. Ezt is kezdik érteni az emberek.

A Munkáspárt programja a mindenki számára hozzáférhető egészségügy. Lehetnek egy országban nagyon jó kórházak, de ha fizetni kell érte, akkor az csak keveseké. A mi programunk ezért az ingyenes, állami egészségügy.

Magyarország még 1994-ben is a GDP 7,1 százalékát fordította az egészségügyre, ma alig 4,0 százalékot. Mi 10 százalékot akarunk egészségügyre költeni. Ez az egyetlen helyes és a jövőt szolgáló program!

A tőkés rendszer elvette az iskolát, elvette a mindenki számára hozzáférhető tanulás lehetőségét. Az ország egyre kevesebbet költ az oktatásra. 1990-ben a GDP-nek még 6 százaléka ment az oktatásra, 2000-ben már csak 5 százalék. Az Orbán-kormány három éve alatt 4,6 százalékról 4,3-ra csökkent, és ez folytatódik. Ebben a rendszerben az tanulhat, akinek pénze van. Ezt is érzik az emberek.

Mi az oktatást, a tudást mindennél többre becsljük. Nem a külföldi vállalatok teremthetik meg a mi jövőnket, hanem a felkészült, művelt magyar fiatalok. Költsük a GDP 10 százalékát oktatásra, szabadítsuk ki gyerekeinket a plázák butító világából!

Az embereknek elégük van a parlamenti pártokból, a képviselőkől, a miniszterekből. Ezek az emberek nem itt élnek. Kiáll a miniszterelnök, és azt mondja: olyan jól állunk, hogy szinte már nincs is infláció. Amikor mi bemegyünk a közértbe, azt látjuk, hogy drágább lett a hús, a kenyér, a sajt, meg minden. Hol élnek ezek az emberek?

Vagy itt van Vona Gábor. Álruhába öltözik és dolgozik. Az egyik nap felszolgáló, a másik nap közmunkás, majd piaci kofa, kőműves segédmunkás, kisbolti eladó, fakitermelő. Tudod, egy napig munkásnak lenni, nem nehéz. Egy életet leélni, egy családot fenntartani, gyereket nevelni, az már más. Azt mondjuk Vonának is, meg a jobbikos barátainak is: elmentek ti, a jó édes álszent ...!

Nem véletlen, hogy most megpróbálják tisztára mosni a magyar parlamenti politikát. A héten emlékeztek meg Antall József halálának 20. évfordulójáról. Az egekig magasztalják a hivatalos politikusok. A miniszterelnök azt mondta: Antall József felébresztette Magyarországot „a Kádár-korszak kábulatából”.

Nem így van! Antall elkábította az embereket a kapitalizmus hamis és soha valóra nem váló ígéreteivel.

Antall kárt okozott ennek az országnak. A rendszerváltás pusztítását ő indította el.

A kárpótlás, a tsz-ek szétverése, a mezőgazdaság tönkretétele vajon nem az ő nevéhez fűződik? Antall a mi szemünkben nem tartozik a nemzet nagyjai közé. Még akkor sem, ha az Antall-kormány stiklijei, az e-hitelek és sok más, gyerekcsínynek tűnnek a későbbi szocialista kormányok leplezetlen rablásához képest.

Orbán Antallt igyekszik tisztára mosni, a szocik Horn Gyulának emelnek szobrot. Pedig nagyobb csaló nem volt 25 év alatt, mint Horn Gyula. Azt ígérte a népnek, hogy visszahozza azt, ami jó volt a szocializmusban, cserébe, hogy mi elfogadjuk a kapitalizmust. Nem hozták vissza a szocializmust, és soha nem is akarták visszahozni.

Mást akartak, és mást is csináltak. Elsikkasztották, lerabolták az országot, de már nem kicsiben, mint Antallék, hanem szinte nagyipari módszerekkel.

EGY NAGY PROLETÁRFORRADALMÁR EMLÉKÉRE

120 esztendeje, 1893. december 26-án született Mao Ce-tung, a XX. századi kínai és az egyetemes munkásmozgalom egyik legkiemelkedőbb egyénisége, korának egyik legnagyobb hatású politikusa, a Kínai Kommunista Párt és a Kínai Népköztársaság vezetője. Mao volt az, aki a marxizmus-leninizmust az akkori Kína feudális és gyarmati viszonyai között alkalmazta, és ezzel útmutatást adott a világ sok más népének, amelyek hasonló körülmények között éltek.

Mao 1921-ben a Kínai Kommunista Párt alapítói között volt, és döntő mértékben járult hozzá a kommunista párt elméleti és gyakorlati kérdéseinek kidolgozásához. Mao a kínai forradalom, a japánok elleni felszabadító harc meghatározó személyisége. Neve elválaszthatatlan

az 1949-ben megszületett Kínai Népköztársaság lététől és fejlődésétől.

Hosszú élete során szembe került a szocializmus építésének konkrét problémáival, s számos jó, és számos rossz választ adott. Mao volt az, aki 1956 után szembeszállt a szovjet és a

kelet-európai kommunista mozgalomban felerősödő megalkuvó, revizionista politikával. 1976-ban hunyt el. A Kínai Kommunista Párt Mao gondolatait a marxizmus-leninizmus folytatásának, a kínai sajátosságú szocializmus egyik elméleti alapjának tekinti.

Születésének 120. évfordulóján életművének néhány ma is nagyon időszerű és fontos kérdésének felelevenítésével emlékezünk Mao Ce-tungra.

MARXIZMUS KÍNÁBAN VAGY KÍNAI MARXIZMUS

A Kínai Kommunista Párt mai programja a kínai sajátosságú szocializmus felépítése. Kína 1989-ben elkerülte a kelet-európai szocialista országok sorsát, megvédték a szocialista társadalmat. A Kínai Népköztársaság világraszóló gazdasági és politikai sikereket ért el az elmúlt három évtizedben. E sikerek egyik tényezője a kínai sajátosságú szocializmus gyakorlata.

A marxizmus Németországban született, és Oroszországon keresztül érkezett Kínába –hangsúlyozzák a kínai szakemberek. És igazuk is van. Az európai kapitalizmus más volt, mint Kína, amely XX. század első évtizedeiben félfedális és félgymati ország volt. „Többmillió ipari munkás meg több százmillió paraszt és kézműves él egymás mellett” – írta Mao. Nyilvánvaló, hogy a marxizmus tételeit nem lehetett ugyanolyan módon alkalmazni, mint ahogyan ez Európában történt.

Mao az, aki kimondta: a marxizmust-leninizmust le kell fordítani, és a konkrét nemzeti viszonyok között kell alkalmazni, figyelembe véve Kína történelmi előzményeit. „Le kell vonnunk a tanulságokat múltunkból, Konfuciusztól egész Szun Jat-szenig, birtokunkba kell venni ezeket az értékeket. A kommunisták egy nemzetközi tanítás, a marxizmus hívei, de a marxizmust csak úgy tudjuk átültetni az életbe, ha figyelembe vesszük országunk konkrét sajátosságait” – írta 1938-ban. Ekkor már vitában állt a Komintern vezetőivel, akik ragaszkodtak saját, Moszkvában kidolgozott tételeikhez, és természetesen a kínai pártban is sokan voltak, akik

minden kritika nélkül Moszkvára hallgattak. Nekik szóltak Mao szavai: „Ne pazaroljuk a drága időt üres, elvont fecsegésre! Lomtárba a dogmatizmussal! Sajátítsuk el a friss, eleven kínai stílust, kínai formát, melyet szívesen lát és örömmel fogad a kínai nép.”

A marxizmus-leninizmus és a nemzeti sajátosságok viszonya mind a mai napig a kommunista mozgalom egyik alapvető kérdése. Mi magunk is emlékezhetünk arra, hogy mennyi hiba forrása volt az, hogy az 1950-es években a marxizmust a Szovjetunióban bevált modellek alapján alkalmazták Magyarországon. De szélesebb értelemben is igaz. Gondoljunk csak bele! Ha Sztálin a második világháború után elfogadja a nemzeti sajátosság elvét, akkor nem veszik össze Titóval, nem az imperializmus láncos kutyájának tekinti, hanem szövetségesnek. Ha Hruscsov 1956 után komolyan veszi a nemzeti út lehetőségét, Kínát szövetségesként maga mellett tudhatta volna.

A kérdésnek azonban van másik oldala is: egyes pártok a nemzeti sajátosságokat manapság is úgy értelmezik, hogy azok felülírják a marxizmus általános szabályait. Ebbe a hibába estek az eurókommunista pártok is, köztük a francia, az olasz, a spanyol párt. Nagy árat fizettek érte. Ne feledjük! Mao sohasem mondta, hogy a kínai sajátosságok megváltoztatják a szocializmus általános törvényszerűségeit. Mao a marxizmus-leninizmus kínai alkalmazásáról beszélt, és soha nem kínai marxizmusról.

Valóság és gyakorlat

„Ha ismerni akarod a forradalom elméletét és módszereit, részt kell vened benne” – írta Mao „A gyakorlatról” című munkájában még 1937-ben. Mao azt vallotta, hogy nem az elmélet alapján kell a valóságot megítélni, hanem az elméletet kell a valósághoz igazítani. Sohasem tulajdonította magának a tétel szerzői jogát. „Marx, Engels, Lenin és Sztálin arra tanítanak bennünket, hogy lelkiismeretesen tanulmányozzuk a helyzetet, és az objektív valóságból, ne pedig szubjektív óhajokból induljunk ki. Sok elvtársunk mégis ezzel az elvvel ellentétben cselekszik” – mondta 1941-ben.

A kommunista mozgalom számtalanszor esett abba a hibába, hogy a politika elszakadt a valóságtól. Vajon a kádári MSZMP vezetése helyesen értékelte az 1970-80-as években,

hogy Magyarországon már olyannyira előrehaladt a szocializmus építése, hogy nem lehetséges a kapitalista restauráció?

Mao sem volt mindig következetes. 1956 után úgy érezte, hogy fel kell gyorsítani a szocializmus építését. A következtetést abból vonta le, hogy 1956-ban ellenforradalmi események rázták meg Lengyelországot és Magyarországot is. A Nagy Ugrás politikája azonban figyelmen kívül hagyta a gazdasági fejlődés törvényszerűségeit. A szocialista nagyipar megteremtésének költséges és időigényes munkáját nem lehet azzal kiváltani, hogy minden faluba telepítenek egy kis acélkohót.

EGYÜTT LEHET-E MŰKÖDNI A TŐKÉS ERŐKKEL?

„Annak idején nemzeti egységfrontot hoztunk létre a burzsoáziával, majd az egységfront felbomlása után súlyos fegyveres harcot vívtunk a nagyburzsoáziával és szövetségeseivel. Az utóbbi három évben újra nemzeti egységfrontban vagyunk a burzsoáziával. Olyan történelmi sajátosság ez, amely a gyarmatok és a félgymarmatok forradalmának fejlődését jellemzi, és amellyel nem találkozunk egyetlen tőkés ország forradalmának történetében sem.” – magyarázta Mao a párt politikáját 1939-ben.

S, valóban, 1924-27 között a Kínai KP együttműködött a Csang Kaj-sek vezette Kuomintang párttal, amely a kínai nagytőkéseknek képviselte. De

ennek volt konkrét és adott időre szóló tartalma. Egyrészt, felléptek a külső beavatkozás ellen, másrészt küzdöttek a Kína különböző részeit ellenőrzésük alatt tartó fegyveres kiskirályokkal. 1935-től újra együttműködtek, de ennek tartalma a japánok ellen vívott felszabadító háború volt. Mao ugyanakkor mondott egy zseniális gondolatot, amelyről oly gyakran megfeledeknek: „pártunk a burzsoáziával kötött szövetség és a burzsoázia ellen egyidejűleg folytatott harc viszonyai között fejlődik.” Vagyis egyes kérdésekben együttműködés, miközben globális kérdésekben harc.

Az 1920-as és 1930-as években is voltak kínai kommunisták, akik illúziókat ringattak, akik úgy vélték, hogy a nemzeti tőkésosztállyal hosszantartó együttműködés lehetséges. A kínai nemzeti tőkésosztály ezt soha sem akarta, és abban a pillanatban, amikor a közös veszély elhárult, a kommunisták ellen fordultak.

Ma vannak kísérletek arra, hogy Mao tételét a nemzeti tőkésosztállyal való együttműködésről kiterjesszék a mai időkre, a szocializmus építésének időszakára. Ez azonban egyenlő Mao megerősöklésével, lévén, hogy soha nem értelmezte így tételét.

„SZÉLESÍTSÜK PÁRTUNK SORAIT, DE NE ENGEDJÜNK BE EGYETLEN GAZEMBERT SEM!”

A Kínai Kommunista Párt – hasonlóan a világ sok más kommunista pártjához

– az orosz bolsevik párt mintájára, a Komintern kezdeményezésére jött létre, és mint a nagy nemzetközi proletárközösség, a Komintern nemzeti tagozata működött. Mao volt az, aki a lenini tanításokat alapul véve kidolgozta a kínai viszonyoknak megfelelő pártépítési stratégiát. Ennek számos eleme ma is igaz, és ma is működik.

A párt építésében a tagság ideológiai nevelése a legfontosabb – tanította. A párttagoknak érteniük kell, hogy merre megy a párt, ki az ellenség és ki a barát. A pártépítésnek helyes politikai irányvonalra kell támaszkodnia. „A párt vezető szerveinek érteniük kell ahhoz, hogy bármely kérdésben megtalálják a helyes megoldást.” – írta 1929-ben.

Mao a pártszervezés alapjának a demokratikus centralizmust tartotta. „A pártfegyelem egyik alapja az, hogy a kisebbség aláveti magát a többségnek” – írta. Fontosnak tartotta, hogy a pártnak helyes munkastílusa legyen. „Feszült figyelemmel kell kísérenünk a néptömegek mindennapi életének valamennyi kérdését, ha a nép életének igazi szervezőivé válunk a néptömegek egy emberként tömörülnek majd körülöttünk.” Ezek Mao szavai, és vitathatatlanul igazak ma is.

Mao azt vallotta, hogy a párt sikere a káderek helyes kiválasztásától függ. „Olyan pártkáderekre és vezetőkire van szükség, akik elsajátítják a marxizmus-leninizmust, akik széles politikai látókörrel rendelkeznek, akik tudnak dolgozni, akik önfeláldozóak, akik képesek arra, hogy önállóan oldják meg a kérdéseket, akik nem ingadoznak a nehéz helyzetekben” – hangsúlyozta. Mao a kínai forradalmárok első nemzedékének vezetője volt. E nemzedékhez tartoztak a kínai és az egyetemes munkásmozgalom olyan kiemelkedő egyéniségei, mint Csou En-laj, Mao közvetlen harcostársa, évtizedeken át a népi Kína miniszterelnöke. Tőle kérdezte meg egy külföldi újságíró, hogy miként értékeli az 1789-es francia forradalmat. „Ezt még korai lenne megmondani” – hangzott a válasz.

A nemzedékhez tartozott Liu Sao-csi, a kínai párt teoretikusa, később a Kínai Népköztársaság elnöke, Csou Te, a polgárháború legkiemelkedőbb katonai vezetője, későbbi köztársasági elnök, de a nálunk kevésbé ismert Csen Jun, aki az 1950-es években miniszterelnök-helyettesként a kínai atomprogramért is felelt. Később a Teng Hsziao-ping által

meghirdetett “reform és nyitás” politika támogatója volt.

Mao tudta, hogy a párt a hatalomban nagy kísértéseknek van kitéve. Emlékeztetések a szavai: „Bátran szélesítsük pártunk sorait, de ne engedjünk be egyetlen gazembert sem!” Majd hozzá tette: „A hatalmi szervekben dolgozó kommunista a munkájában legyen a becsületesség mintaképe, ne tűrje a sógorság-komaságot, dolgozzék többet, mint mások, érje be kisebb fizetéssel, mint a többiek.” Ugye, milyen jó lett volna, ha ezt mindenki betartja Kínában is, Magyarországon is, másutt is?

KINEK VOLT IGAZA, MAONAK VAGY HRUSCSOVNAK?

Mao nehezen élte meg 1956-ot. 1956 februárjában ülésezett a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. Kongresszusa, amely alapvetően megváltoztatta az SZKP politikáját. Három évvel Sztálin halála után az új vezető, Nyikita Hruscsov Sztálint bűnösnek kiáltotta ki, bevezette a sztálinizmus fogalmát, amelyet addig még a polgári politológusok sem használtak. Sztálin bírálata, és főleg bűnössé nyilvánítása – amint ezt azóta nyilvánosságra hozott dokumentumok mutatják – sok tekintetben megalapozatlan volt, s rendkívül nagy kárt okozott a kommunista mozgalomnak.

Mao nagyra tartotta Sztálint, noha viszonyuk nem volt ellentmondásmentes. Mao és a kínai párt nem fogadta el Hruscsov értékelését. Úgy vélték, hogy az ilyen hozzáállás semmissé teszi a hősi múltat, megtöri a mozgalom gerincét. Gorbacsov a glasznoszty meghirdetésével később ugyanezt követi el.

Mao úgy értékelte, hogy az SZKP XX. Kongresszusa letért a marxizmus-leninizmus útjáról. A kongresszus meghirdette, hogy a tőkés és szocialista országok hosszú időn keresztül fognak „egymás mellett békésen létezni”, és a békés verseny dönti el, hogy ki a jobb. Ez a békés egymás mellett élés lenini elvének feladása volt. Lenin harcnak tekintette a két világrendszer viszonyát, amelyben lehetnek békés időszakok is. A hidegháború, és az 1990-es rendszerváltások világosan bizonyítják, hogy Leninnek és Maonak volt igaza. A tőke erői soha nem adták fel azt a szándékukat, hogy leszámoljanak a

szocialista országokkal.

Mao nem fogadta el a XX. Kongresszus más tételeit sem. Az SZKP kimondta, hogy lehetséges a kommunisták és a szociáldemokraták hosszú távú együttműködése, és a kommunista pártok képesek a kapitalizmust parlamenti úton legyőzni. Ez a tétel ellentmondott az orosz és a kínai tapasztalatoknak is. 1917-ben fegyveres felkelés útján győzött a forradalom, amelyet hosszú polgárháborúban kellett megvédeni. A kínai kommunisták évtizedeken át folytatták a véres polgárháborút Csang Kaj-sek tőkés erői ellen, amíg 1949-ben megteremtették a szocialista Kínát. Az elmúlt évtizedek is sajnálatosan azt bizonyították, hogy az SZKP XX. Kongresszusának tételei hibásak voltak.

A Kínai KP 1956 utáni politikáját sokan hajlamosak úgy értelmezni, mint Mao és Hruscsov személyes vitáját. Mások abban látják a konfliktus okát, hogy a szovjet vezetés nem támogatta Kína szándékát az önálló kínai nukleáris katonai erő megteremtésére. A kínai vezetés a koreai háború tapasztalatai alapján arra a következtetésre jutott, hogy Kína nem lesz képes megvívni egy eljövendő háborút, ha nem rendelkezik a legkorszerűbb eszközökkel, beleértve az atomfegyvert is. A szovjet vezetés ellenezte ezt, részben, mert ragaszkodtak ahhoz, hogy egy atomernyő legyen a szocialista országok felett, és az szovjet kézben legyen, részben az amerikaiaknak akarták bizonygatni, hogy komolyan veszik a „békés egymás mellett élést”. A szovjet vezetés ellenkezése ellenére Kína rendkívüli erőfeszítések árán létrehozta a kínai atombombát, és 1964. október 16-án sor került az első kísérleti robbantásra. Talán a sors iróniája, hogy két nappal előtte, 1964. október 14-én minden tisztségéből felmentették Nyikita Hruscsovot.

Mindez tehát igaz, de Mao és Hruscsov, a kínai és a szovjet párt vitája mögött a szocializmusról vallott eltérő felfogás volt. A kínai kulturális forradalom tragikus eseményei elhalványítják Mao érdemeit ebben a vitában, de az azóta végbement fejlemények fényében bátran mondhatjuk: Mao elnöknek volt igaza.

VAN-E OSZTÁLYHARC A SZOCIALIZMUS VISZONYAI KÖZÖTT?

Ott hagytuk abba, hogy Mao nehezen élte meg az 1956-os esztendőt. Az 1956-os

kísérletek a szocializmus megdöntésére Magyarországon és Lengyelországban arra a következtetésre készítették Maot, hogy ébernek kell lenni, és fokozni kell a harcot a szocializmus ellenségeivel szemben. Az európai események jelezték, hogy mind az egyes országokon belül, mind nemzetközi téren jelentős erők lépnek fel a szocialista rend ellen. Levonta azt a következtetést is, hogy a lenini tétéleket elutasító szovjet vezetésre nem számíthat, és Kínának a kínai sajátosságú szocializmus útját kell járni.

„A kulturális forradalom, mely 1966 májusától 1976 októberéig tartott, a Kínai Népköztársaság megalakítása óta a legnagyobb visszaesést és a párt, az állam és nép által elszenvedett legnagyobb veszteségeket okozta. A kulturális forradalom kezdeményezője Mao Ce-tung elvtárs volt” – olvashatjuk a Kínai KP Központi Bizottságának 1981. júniusában elfogadott és máig érvényes értékelésében.

A kulturális forradalom koncepciója abból indult ki, hogy a társadalomban vannak jobboldali, revizionista, ellenséges elemek, amelyek a szocialista rendet veszélyeztetik. Mao és a kulturális forradalom vezetői úgy vélték, hogy ezek az erők különösen erősek az értelmiségben, és behatoltak a párt és állami vezetésbe. A kulturális forradalom ezért arra irányult, hogy országos méretekben leszámoljon velük.

A kulturális forradalom nyilvánvalóan eltúlzott és hibás reagálás volt. Nyilvánvaló azonban az is, hogy az imperializmus erői a szocialista Kína felszámolására törekedtek. Az ENSZ Biztonsági Tanácsában 1971-ig nem a Kínai Népköztársaság, hanem Tajvan képviselte Kínát. 1965-ben az USA katonailag is beavatkozott a vietnami eseményekbe, és a vietnami háború egészen 1973-ig tartott. 1968-ban Csehszlovákiában ellenforradalmi lázadás tört ki, amelyet csak a szocialista országok fegyveres erőinek közös fellépése tudott elfojtani. Azt mondani, hogy nem volt osztályellenség, súlyos tévedés lenne.

S, még valami. Mao szembe került azzal a problémával, amellyel minden szocialista ország így vagy úgy, de szembesült. A szocialista forradalom győzelme után néhány évvel megjelentek az új generációk. Az ő szüleik munkából vagy parasztból lettek értelmiségivé. Megjelenik egy új réteg, amelyet nem a forradalom előtti polgári rend szült,

hanem maga a szocializmus, de kezdenek felmutatni olyan tulajdonságokat, amelyek korábban csak a polgári értelmiség sajátjai voltak. De ez még nem minden! Ez az új réteg kezdi kisajátítani az értelmiségi állásokat, beleértve a vezető tisztségeket is, kiszorítva onnan a munkást és a parasztot. A jugoszláv Milovan Djilas „Új osztály - a kommunista rendszer elemzése” címmel egész könyvet is írt a problémáról még 1957-ben.

„A történelemben addig ismeretlen, új osztály jön létre” – írja. „Ez az új osztály, a bürokrácia, pontosabban a politikai bürokrácia.”

Természetesen a kapitalizmus is megszüli a maga politikai bürokráciáját. De ott a probléma jóval kisebb. Miért? Azért, mert az ottani új osztály nem szül a tőkés renddel szemben fellépő erőket. Az ő alapvető érdekeik azonosak. A szocializmusban létrejövő politikai bürokrácia előbb vagy utóbb odavezet, hogy képviselőik polgári életformát vesznek fel, és megjelenik az igény a jelentős gazdagodásra. Ez a gazdagodás azonban a szocializmus törvényeibe ütközik, így, ha érvényesíteni akarják érdekeiket, fel kell lépniük a szocializmus ellen. Ez a jelenség tapasztalható volt minden szocialista országban. Ezt tudta Mao Ce-tung is.

Kísérlet volt a kulturális forradalom ezeknek az erőknek a visszaszorítására? Egy kísérlet, amely tragikus túlkapaszkodás vezetett? Talán a jövő kutatásai erre is egyértelmű

választ adnak. Tény, hogy a kulturális forradalom megváltoztatta Kína életét. Egyrészt, világossá tette, hogy Kína szocialista úton akar továbbhaladni. Teng Hsziao-ping 1989-ben ezzel a háttérrel mer Gorbacsovnak nemet mondani, és nem mennek a peresztrojka útján. Másrészt, a kulturális forradalom nemcsak megrázta, de fel is rázta Kínát. Nagyon sok mindent elpusztítottak, ami érték volt, de nagyon sok minden olyan is eltűnt, amely akadálya volt a fejlődésnek. Ebben a küzdelemben erősödik meg a pártvezetés második nemzedéke, melynek meghatározó alakja Teng Hsziao-ping. De itt van Csao Ce-jang, aki egy ideig a Kínai KP főtitkára, vagy éppenséggel Csiang Cö-min, aki 1989-től 2002-ig vezette a kínai pártot. „Az ember, aki megváltoztatta Kínát” – ezzel a címmel írt róla később szép könyvet Robert Lawrence Kuhn amerikai tudós.

A Kínai KP a Mao által kezdeményezett kulturális forradalmat - méreteit és időtartamát tekintve - példátlan hibának tekinti. De hozzátesszük: „Ezek a hibák egy nagy proletárforradalmár hibái voltak. Akkor is, amikor komoly hibákat követett el, arra biztatta a pártot, hogy tanulmányozzák Marx, Engels és Lenin műveit, és következetesen hitte, hogy az, amit tesz, megfelel a marxizmusnak.”

***

Mao 1976. szeptember 9-én halt meg. Egy szegény, de fejlődőképés, egységes szocialista országot hagyott maga után. ■

OLASZORSZÁG: TAKARODJON A POLITIKAI ELIT!

ITÁLIÁNAK ELEGE VAN A TŐKÉS MEGSZORÍTÁSOKBÓL

Tömegközlekedési sztrájk bénította meg Milánó városát hétfőn, amit diáktüntetés is kísért. Olaszországban folyamatosak a tüntetések a kormányzat megszorításai ellen, a tiltakozók szerint a bankok és a multik saját válságukat fizettetik meg a dolgozó emberekkel.

Az önkormányzati kézben levő városi tömegközlekedési vállalatok dolgozói sztrájkoltak hétfőn Olaszországban.

A munkavállalókat képviselő szakszervezetek az ágazat kollektív szerződésének megújítását követelték. Milánótól Nápolyig számos olasz nagyvárosban négyórás munkabeszünetet tartottak, mindenhol más időpontban. Torinó utcáin a busz- és villamosvezetők vonultak fel nyolc különböző útvonalon, ami teljesen megbénította a város autós közlekedését. A sztrájk Milánóban is nehézségeket okozott. Metró nélkül a hétfő reggeli erős gépjárműforgalom közlekedési káoszt teremtett.

Ezt tovább növelte a Milánó belvárosában zajló diáktüntetés. Egyetemi hallgatók és gimnazisták megrohmozták Lombardia tartományi székházát, tojással és festékekkel dobálták meg a rendőröket, akik többször visszaverték a szivacs-pajzsokkal

védekező fiatalokat. Három rendőr és hat fiatal sérült meg. Négy diáknak és két tanárnak sikerült bejutnia a tartományi testület ülésére, ahol az állami oktatást érintő megszorítások ellen tiltakoztak.

A tüntetők pirosra színezték Milánó szökőkútjait, majd ülősztrájkjal elfoglalták az úttesteket, ami végleg megbénította az északnyugat-olasz nagyvárost.

Sztrájkok és tüntetések egy hete követik egymást Olaszországban. Szerdán Rómában tart tömegdemonstrációt az úgynevezett Forconi (ganajhányó vasvillák) mozgalom: a kamionosok, kereskedők és termelők a római kormány gazdaságpolitikája ellen tüntetnek.

A mozgalmat vezető Danilo Calvani békés megmozdulást ígért, de a Forconi számos csoportja elhatárolódott attól tartva, hogy a tüntetés szélsőséges akciókba torkollik.

Az olasz kormány megszorító

intézkedései ellen tartottak tüntetést szombaton az ország számos városában a Forconi mozgalom szervezésében, és a tiltakozók több helyütt összetűztek a kivezényelt rendőrökkel.

Torinóban diákok festékes zacskókkal dobálták meg a rendőröket. Rómában az Európai Unió képviselője elé vonultak fel nemzetiszínű álarcban, kötéllal a nyakukban, és letépték ott az unió zászlaját.

Velencében a vasútállomásnál a rendőrök könnygázt vetettek be, hogy szétválasszák a szélsőjobb oldali és a radikális baloldali tüntetőket. Tucatnyi rendőr könnyebben megsérült, és két tüntetőt őrizetbe vettek. A lagúnák városában a tüntetések miatt le kellett zárni egy új hidat két sziget között.

Flavio Zanonato gazdaságfejlesztési miniszter úgy nyilatkozott, hogy a helyzet nagyon nyugtalanító, mert a megmozdulások a társadalom rendkívül rossz közérzetét fejezik ki. Szerdától Róma belvárosában közlekedésbénító demonstráció volt, amely az egész politikai elit távozását és előre hozott választások kiírását követelte. ■

BALOLDALI ELNÖK CHILÉBEN

Michel Bachelet baloldali jelölt nyerte meg a múlt vasárnapi chilei elnökválasztást: a leadott szavazatok 62,1 százalékát szerezte meg a második fordulóban. A részvételi arány 41 százalékos volt, még gyengébb, mint az első fordulóban, amikor a szavazásra jogosultak fele adta le a voksát.

Bachelet ellenfele, a konzervatív Evelyn Matthei a szavazatok 37,8 százalékát szerezte meg. Matthei elismerte vereségét, és gratulált ellenfelének.

Bachelet 2006 és 2010 között már egyszer volt államfő. Ezúttal az Új Többség nevű szövetség jelöltjeként indult. A diákvezető Camila Vallejo is az Új Többség koalícióba tartozó Kommunist Párt jelöltjeként indul Santiago de Chile La Florida negyedében a képviselői posztért. A New York Times által legsikkesebb forradalmárnak megválasztott 25 éves kismama, Camila ebben a negyedben nőtt fel, és országszerte rendkívül nagy népszerűségnek örvend – most képviselő lett. A kommunisták fenntartásokkal és konkrét feltételeket szabva támogatták Bachelet-et, a politikus pedig nyíltan vállalta a „vörös” szövetségest, a párt konkrét programpontjainak megvalósítását vállalva.

Evelyn Mattheit a Szövetség Chiléért nevű jobboldali tömörülés támogatta.

A 62 éves Bachelet fölényesen nyerte a november 17-i első fordulót: a szavazatok 46,7 százalékát kapta. Fő ellenfele, a 60 esztendő, jobboldali Evelyn Matthei csak 25,2 százalékot szerzett, a további hét jelölt pedig messze elmaradt tőlük. Hiába kapott azonban csaknem kétszer annyi szavazatot Bachelet, mint Matthei, újabb fordulót kellett tartani, mivel a törvény

MICHEL BACHELET ÉS CAMILA VALLEJO A CHILEI DIÁKMOZGALOM KOMMUNISTA VEZETŐJE

szintre a voksok felét és még legalább egyet kell megszereznie egy jelöltnek a győzelemhez. A második fordulóban már csak az első forduló első és második helyezette verseng.

Bachelet és Matthei igen régi ismerősök: gyermekkorukban egy légi támaszponton játszópajtások voltak. Apáik, Alberto Bachelet és Fernando Matthei a chilei légierő kötelékében ugyanott szolgáltak, és összebarátkoztak egymással. A barátság azonban az 1973-as, véres katonai puccs véget vetett, mert Augusto Pinochet tábornok diktatúrája a Matthei családnak felemelkedést, míg a rendszernek ellenálló Bachelet családnak szenvedést hozott. Michelle Bachelet apját megkínózták, akárcsak anyját és őt magát. Apja börtönben halt meg, ő anyjával száműzetésbe menekült. ■

**MEGJELENT A MUNKÁSPÁRT ASZTALI- ÉS KÁRTYANAPTÁRA!
MEGRENDELHETŐEK A PÁRTKÖZPONTBAN.**

**A RENDSZERREL
VAN A BAJ!**

MUNKÁSPÁRT

— 2014 —

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.